

[Inge Krogh]

ikke lægger skjul på, at der er meget store problemer. Som nævnt i redegørelsen er indvandringen aftaget efter stoppet i 1973, og det øgede antal af indvandrere er fremkommet ved, at indvandrerne har fået deres familier herop. Der er også her i landet født børn, og der er desuden sket det, som måske senere vil ske i endnu større tal, at de unge mænd tager til hjemlandet for at få en ægtefælle, som måske allerede er blevet udpeget i deres tidlige barndom.

Formålet med en indvandrerpolitik må fra dansk side være først og fremmest at få indvandrerne integreret i vort samfund. Som det så ofte er sagt, er det sådan, at mange af indvandrerne måske ønsker at tage tilbage til deres hjemland, når de har tjent penge nogle år, men som regel ender det med, at de bliver. De love, som gælder for danske borgere, må derfor selvfølgelig gælde for indvandrere. Indvandrerne må respekteres, og de kan tilførelse vores samfund noget positivt rent kulturelt, f. eks. deres familiesammenhold. Men de må også respekteres, fordi indvandrerne, der hovedsagelig kommer fra Tyrkiet, Pakistan og Jugoslavien, udfører arbejde, som det måske ellers ville være vanskeligt at få udført her i landet; jeg vil her nævne arbejde på hoteller og i visse dele af industrien.

Jeg synes, det ville være godt, hvis der kunne skabes et indvanderråd, som kunne fastlægge retningslinjer for indvandrerens forhold i vort samfund.

Danskerne må så vidt muligt respektere indvandrerens kultur. Jeg tror dog, at der er visse tilfælde, hvor man i hvert fald efter min mening må gå imod deres kultur, f. eks. må man kræve undervisningspligten opfyldt også for pigerne. Det er ikke holdbart i det danske samfund, at pigerne holdes hjemme, når de er blevet kønsmodne.

Jeg mener også, at den danske ægteskabslov må overholdes med hensyn til pigernes alder. Man hører af og til, at borgmestre vier 14-årige piger. Om deres undervisningspligt så overholdes, ved jeg ikke. Jeg må indrømme, at der også kan komme nogle vanskeligheder, hvis en ung mand har hentet en ung brud fra sin hjemegn og vedkommende så skal til at gå i almindelig folkeskole.

Vedrørende bekendtgørelsen om udlændinges adgang til ophold i Danmark, som kom, efter at vi havde den sidste debat for et år siden, vil jeg gerne gøre indsigelse mod

formuleringen i § 25, hvor der står, at opholdstilladelse kan gives til en udlænding, der samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en herboende dansk eller udenlandsk statsborger.

Det ville være godt, om det var indskrænket til at omfatte ægteskab. Jeg tror, man kan sige, at i indvandrerens lande er der mere respekt for ægteskabet, end der som helhed er i Danmark, og »samlivsforhold af længere varighed« er en uheldig formulering. Meget tvivl og mistro ville undgås, hvis man krævede ægteskab.

Som omtalt i redegørelsen er og bliver sproget en stor vanskelighed for børnene, der skal gå i skole, og det er nødvendigt, at man har modtageklasser overalt, og at de måske udvides. Måske må også sprogundervisningen for voksne udvides.

Der bliver talt meget om, at man først skal kunne sit eget modersmål, før man kan tilegne sig et andet sprog. Jeg ved ikke, om det er helt videnskabeligt påvist, at det er nødvendigt, men da der normalt er et intensivt familieliv hos indvandrerne, må man regne med, at børnene lærer deres modersmål af mødrene, hvorimod de vel i mange tilfælde ikke kan lære at skrive deres modersmål.

Det foreslås i VS' forslag, at børnehaverne skal være gratis for indvandrerens børn. Det må siges at være et uheldigt forslag. Indvandrerne må betale på lige fod med danskerne. I loven er der en mulighed for at dispensere fra betalingen, og det kan da også være rimeligt i nogle tilfælde, men mon det ikke netop er en mulighed for at lære modersmålet godt, at børnene er hos moderen, som det åbenbart er et led i deres kultur?

Selvfølgelig skal der, som jeg nævnte før, for de voksne indvandrere være mulighed for at lære dansk. Det er særdeles vigtigt for at kunne klare sig på arbejdsmarkedet. Man kan måske få visse ansættelser, hvor man ikke behøver at tale dansk, men der vil nemt kunne opstå store vanskeligheder, hvis indvandrerens bliver arbejdsløs. Det kan være vanskeligt at få et arbejde, hvor man ikke skal kunne tale dansk. Det kan måske endda være sådan, at man bør indføre en pligt til at gå på danskkursus.

Lovbestemmelsen, hvorefter man nu skal være 1 år i arbejde for at kunne få understøttelse, kan vel nok bringe nogle indvandrere i